

خبر ابتلای شرکت‌کنندگان مراسم اختتامیه سی‌ونهمین جشنواره فیلم فجر به کرونا، حرف و حدیث‌های برگزاری این رویداد هنری را مضاعف کرد. منابع رسمی جشنواره درباره این خبر سکوت کرده‌اند اما منابع دیگر از ابتلای «مارال جیرانی» و «ایمان امیدواری» به ویروس کرونا خبر دادند. این دو نفر برندگان سیمرغ بهترین طراحی لباس و بهترین چهره‌پردازی بودند. سوال این‌جاست که آیا پیش‌بینی دامن زدن به کرونا با برگزاری این جشنواره کار دشواری بود؟ آن هم در شرایطی که «علی انصاریان» و «مهرداد میناوند» در همین حین به علت کرونا درگذشتند. بدتر آن‌که کمی پیش از ابتلای‌شان به کرونا در دو برنامه تلویزیونی شرکت کرده‌بودند و عکس‌های پشت صحنه می‌گفت پروتکل‌های بهداشتی رعایت نشده‌است.

شیوا شاکری

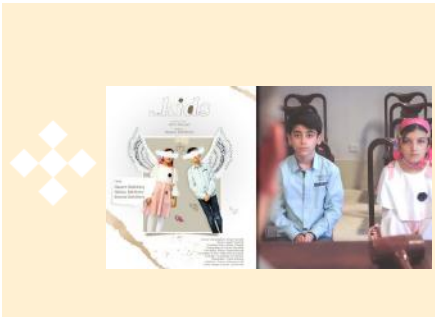
پیش از جشنواره

این دوره از جشنواره فیلم فجر مثل همه رویدادهای کشوری و جهانی خالی از حضور مهمان ناخوانده دنیا یعنی ویروس کرونا نبود. حواشی مربوط به کرونا با اما و اگرهای برگزاری جشنواره شروع شد. حرف و حدیث‌هایی در مورد برگزاری یا عدم برگزاری این رویداد وجود داشت تا این‌که مسئولان سه سطح برای برگزاری این دوره در نظر گرفتند. در سطح اول جشنواره به دآوری آثار آن هم برای قدردانی از سینماگران فعال در دوران کرونا محدود می‌شد. در سطح دوم اصحاب رسانه و منتقدان و صاحبان آثار در صورت موافقت ستاد ملی مبارزه با کرونا می‌توانستند در جشنواره شرکت کنند. سطح سوم سطحی بود که مردم هم می‌توانستند به صورت محدود و با رعایت پروتکل‌های بهداشتی فیلم‌ها را ببینند. با بهبود نسبی وضعیت ابتلا به کرونا در کشور، ستاد ملی مبارزه با کرونا مجوز برگزاری جشنواره در سطح سوم را صادر کرد. مقرر شد تا آکران مردمی با حضور محدود و رعایت پروتکل‌های بهداشتی انجام شود. برای حفظ سلامت شرکت‌کنندگان، فروش بلیت در گیشه‌ها انجام نمی‌شد و استفاده از اینترنت تنها راه تهیه بلیت بود. استفاده از ۳۰ درصد ظرفیت سالن‌ها، کنترل تب حضاران در سینما در بدو ورود، ملزم کردن تماشاگران به رعایت پروتکل‌های بهداشتی مثل استفاده از ماسک و ممنوعیت خوردن تنقلات و فاصله‌گذاری مناسب بین صندلی‌ها، بخش دیگری از اقدامات پیش‌گیرنده بودند. این در حالی است که در دوران کرونا رویدادهایی مثل نمایشگاه کتاب و جشنواره موسیقی فجر در سطح کشور و مسابقات بزرگی مثل المپیک

گروه هنری //

بهروز عباسی دشتی موفق شد عنوان جایزه ویژه و جایزه بهترین مستند چهارمین جشنواره بین المللی موج در جزیره کیش را از آن خود کند.

چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم «موج» کیش، دوشنبه گذشته چهارم اسفندماه با معرفی برگزیدگان به خط پایان رسید که در این بین موفقیت فیلمساز هرمزگانی در این جشنواره از نکات جالب توجه بود. جایزه بهترین مستند چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم «موج» به «لنه ۱۹۲۷» ساخته بهروز عباسی دشتی رسید. عباسی دشتی پس از دریافت جایزه اش گفت: این سفر برای من آموزنده بود و از استادان مهربانی که من را همراهی کردند، تشکر می‌کنم. از استاد عزیزم آقای برزگر، محمود ثانی و خانم نوبخت که

«بچه ها» با موضوع طلاق ساخته شد

فیلم کوتاه «بچه‌ها» به کارگردانی امیر دریانی و تهیه‌کنندگی نعیم بختیاری با به پایان رسیدن پست پروداکشن، آماده نمایش شد. به گزارش ایسنا، فیلم کوتاه «بچه‌ها» به کارگردانی امیر دریانی این روزها به مرحله پایانی پست پروداکشن رسیده و همزمان با رونمایی از پوستر فیلم، آماده حضور در جشنواره‌های معتبر بین‌المللی می‌شود. مجری طرح و پخش‌کننده بین‌الملل این فیلم پیمان شاه محمدی است و نعیم بختیاری به عنوان تهیه‌کننده در آن حضور دارد. امیر دریانی پس از ساخت چند فیلم کوتاه این بار به سراغ موضوع حساس طلاق رفته که نگاهی کاملاً متفاوت و متاثر از زندگی شخصی خود او است و گفته می‌شود با نگرشی غیرکلیشه‌ای، غیرمتعارف و جسورانه این فیلم کوتاه ساخته شده است. نگاه فیلم کوتاه بچه‌ها به موضوع طلاق و تاثیر آن بر روی ضمیر ناخودآگاه فرزندان، فارغ از سن و جنسیت است.

نگاهی به عواقب برگزاری سی‌ونهمین جشنواره فیلم فجر در اوج همه‌گیری کرونا

ماجرای سیمرغ و ویروس

۲۰۲۰ به صورت آنلاین برگزار شد یا به تعویق افتاد.

حین برگزاری جشنواره

سی‌ونهمین جشنواره فجر با شرایطی که به آن اشاره شد، آغاز به کار کرد. این شروع درحالی اتفاق افتاد که «علی انصاریان»، بازیگر فیلم «رمانتیسیم عماد و طوبی» در شرایط وخیم بیماری قرار داشت و فوت او در حین برگزاری جشنواره، این اتفاق مهم هنری را تحت تاثیر قرار داد. حاشیه دیگر حضور «عادل فردوسی‌پور» در نشست خبری یکی از فیلم‌ها بود. او در این نشست بی‌پروا «پرویز پرستویی» را در آغوش گرفت که این کار او اعتراضات زیادی را در پی داشت. اعتراض به اتفاق یاد شده با عذرخواهی فردوسی‌پور پایان یافت ولی جشنواره و حاشیه‌هایش ادامه داشت. حرکت منطقی «التازشاکردوست» و امتناعش از برداشتن ماسک در یک مصاحبه، حاشیه‌های کرونایی مثبت این دوره از بزرگترین رویداد سینمایی کشور بود. گزارش‌هایی از نظارت وزارت بهداشت بر رعایت شیوه‌نامه‌های بهداشتی در طول برگزاری جشنواره منتشر می‌شد اما همچنان برگزاری جشنواره در این شرایط منتقدان خود را داشت. سرانجام این دوره هم با برگزاری مراسم اختتامیه به کار خود پایان داد. مراسمی که در آن از «پرویز پورحسینی» و «چنگیز جلیلوند» هنرمندانی که در اثر کرونا از بین ما رفتند، تجلیل به عمل آمد. برگزاری جشنواره و کنترل کرونا موفق اعلام شد اما سه روز پس از پایان جشنواره، اخبار متفاوتی به گوش رسید. مساله حاشیه‌ای دیگری که در این بازه زمانی به وجود آمد، اظهارات عجیب «بهروز افخمی» کارگردان مطرح کشورمان درباره کرونا بود. او معتقد است با توجه به این که آمار مرگ و میر بر اثر کرونا کم‌تر از مرگ و میر با دلایل دیگری مثل تصادفات جاده‌ای است، لزومی ندارد مردم را از کرونا بترسانیم و همچنین با تحمیل ماسک به مردم مخالف است. افخمی درباره این که آمار مرگ و میر کرونا به فوت‌شدگان ناشی از تصادفات جاده‌ای اضافه می‌شود و این یعنی اضافه شدن به تعداد هموطنانی

من را حمایت کردند، سپاسگزارم.

در ادامه ابراهیم حصاری دبیر جشنواره نیز گفت: در دوره‌های قبل جایزه ویژه دبیرنداشتیم ولی می‌خواهم امسال به صاحب فیلمی که خیلی برای آن تلاش کرده است این جایزه را بدهم و جایزه به بهروز عباسی دشتی برای «لنه ۱۹۲۷ بندرعباس» تعلق می‌گیرد. عباس دشتی پس از دریافت جایزه‌اش توضیح داد: هرمزگان یک تاریخ گمشده فوق‌العاده‌ای دارد که تلاش دارم بیشتر شناخته شود. به گزارش ایسنا، مستند «لنه ۱۹۲۷ بندرعباس» به کارگردانی بهروز عباسی دشتی، قصه سفر جسورانه هنرمند آوانگارد اتریشی؛ لنه اشناپدر کاینرو گروه همراه از آلمان به سمت ایران است. لنه در این سفر دوساله به کشیدن نقاشی از زنان و کودکان می‌پردازد. او به همراه برنهارد کلارمن؛ نویسنده مطرح آلمانی در ایران ساخت

نکنیم از دست رفتن چهره‌های شناخته‌شده و محبوب مردم روحیه عمومی را تضعیف و جامعه را در مقابله با بیماری آسیب‌پذیر می‌کند. جامعه‌ای که هنوز آندوهگین از دست دادن «مهرداد میناوند» و «علی انصاریان» است که بعد از شرکت در یک برنامه تلویزیونی اینترنتی، خبر ابتلای‌شان به کرونا منتشر شد. برنامه‌ای که طبق گزارش‌ها سلامت افراد حاضر در استودیو را به خوبی کنترل نکرده و به فاصله‌گذاری اجتماعی بی‌توجه بوده‌است.

بهای شاد بودن

از زمانی که شیوع کرونا در کشور تایید شد، سازمان‌های فرهنگی و هنری مختلف سعی در تولید برنامه‌ها و محصولات هنری مختلفی کردند. هدف از تلاش‌های گفته شده این بود با کمک آن تولیدات بتوانند در خانه ماندن و دست و پنجه نرم کردن با شرایط سخت همه‌گیری را برای مردم راحت‌تر کنند. قرار است این تولیدات موجبات شادی مردم را فراهم کند اما اتفاقی که در واقعیت می‌افتد رویه دیگری هم دارد؛ آن هم شرایط پرخطری است که کار در آن انجام می‌شود. بعضی از لوکیشن‌های سریال‌ها و برنامه‌های تلویزیونی مکان‌های کوچکی هستند که افراد زیادی باید در آن حضور داشته باشند. این کار سلامتی این افراد به‌ویژه چهره‌های جلوی دوربین را به خطری می‌اندازد که از ماسک استفاده نمی‌کنند.

در این بین بعضی رفتارهای پرخطر که خواسته یا ناخواسته انجام می‌شود نگرانی‌ها را اضافه می‌کند. به حضور افراد فردوسی‌پور و حاشیه‌اش اشاره شد. او انسان فهیمیده‌ای است که اشتباه خود را پذیرفت و بعد است اشتباه دیگری از او سرزنند. اما اگر ویروس کرونا را به جان پرویز پرستویی که اشتیاق دیدارش باعث شده بود رعایت فاصله اجتماعی را از یاد ببرد، می‌انداخت یا خودش پذیرای این مهمان شوم می‌شد دیگر بی‌بردن به اشتباه بی‌فایده بود. در برنامه «هم‌فیق» هم موارد نامناسی را دیدیم. مواردی مثل عکس «شهاب حسینی» و مرحوم علی انصاریان دست در گردن یکدیگر یا بغل کردن «مرضیه برومند» و «فاطمه معتمدآریا»، مواردی که می‌تواند هم جان افراد را به خطر بیندازد هم روحیه هوادارانشان و عموم مردم را تضعیف کند. پذیرش این‌که همه اقشار در برابر کرونا آسیب‌پذیرند، در شرایط امروز جامعه ضروری به نظر می‌رسد. این موضوع را بستری بودن هنرمند ارزنده‌ای مثل «گوهر خیراندیش» به دلیل ابتلا به کرونا، همزمان با جشنواره فجر به هنرمندان نشان می‌دهد. در سالی که گذشت کرونا هنرمندانی مثل «خسرو سینایی»، «اکبر عالمی»، «کریم اکبری مبارکه»، «چنگیز جلیلوند» و «پرویز پورحسینی» را از ما گرفت اما همکاران‌شان همچنان محیطی امن برای فعالیت ندارند و به نظر می‌رسد که بعضی از آنان خودشان هم اهمیتی به سلامت خویش نمی‌دهند.

در تلاش برای شناساندن تاریخ گمشده هرمزگان هستم

فیلم مستندی را آغاز می‌کنند. مستند «لنه ۱۹۲۷ بندرعباس» بعد از ۹۳ سال به این سفر ماجراجویانه می‌پردازد. در این اثر مخاطب برای اولین بار تصاویر دیده نشده از معماری، مردم و باغ‌های اصفهان، کرمان و بندرعباس آشنا می‌شود. پژوهش این مستند را هم که بیش از یک سال به طول انجامیده، بهروز عباسی دشتی برعهده دارد و تهیه‌کننده آن صادق مظفری است. فیلم‌برداری مستند «لنه ۱۹۲۷ بندرعباس» از اوایل سال ۱۳۹۸ آغاز شد و در اوایل سال ۱۳۹۹ به پایان رسید. دیگر عوامل این مستند عبارتند از: تصویربردار: محمدرضا مستندانی، تدوین: شهاب آبروشن، صدابردار: بهروز حبیب زاده، موسیقی: معین غلامحسینی، مترجم انگلیسی و امور بین‌الملل: مهسا جاوید، مترجم آلمانی: طه موسوی و طراح پوستر: نسترن محسنی برعهده داشتند.

معرفی مجموعه ترانه‌های «جان لنون»

دریچه‌ای به موسیقی جهان

گروه هنری // شیوا شاکری

«جان لنون» هنرمند شاخصی در عرصه جهانی است که آشنایی با او و آثارش به شناخت ادبیات و موسیقی جهان کمک می‌کند. «یکشنبه، یکشنبه خونین» تلاشی است در راستای آشنایی مخاطب فارسی زبان با این چهره مطرح موسیقی جهان.

معرفی نویسنده

«جان لنون» ترانه‌سرا، آهنگساز، خواننده، بازیگر و تهیه‌کننده انگلیسی است که سال ۱۹۴۰ میلادی در لیورپول به دنیا آمد. او ترانه‌های اجتماعی، اعتراضی زیادی نوشته است که توانسته مخاطبان جهانی را با خود همراه کند. لنون در ترانه‌های عاشقانه هم قوی و موفق عمل کرده است. عملکرد خوب این هنرمند باعث محبوبیت‌اش شده است. تاجایی‌که طبق نظرسنجی بی‌بی‌سی او یکی از صد چهره محبوب تاریخ بریتانیا ست. لنون یکی از اعضای گروه محبوب بیتلز بود که پس از پایان کار این گروه به انتشار آلبوم شخصی پرداخت. او ۱۱ آلبوم با گروه بیتلز و شش آلبوم شخصی منتشر کرده است. «جان لنون، پلاستیک، اونویند»، «تصور کن»، «زمانی در شهر نیویورک»، «ویکو اونو»، «بازی‌های مضاعف»، «دیوارها و پل‌ها»، «راک اند رول» و «وسواس مضاعف» آلبوم‌های شخصی اوست. لنون کتاب «اسپانیولی در کار» را هم به چاپ رسانده است که ترانه‌ها و نقاشی‌هایش را در بر می‌گیرد. «یکشنبه، یکشنبه خونین» گزیده ترانه‌های اوست که «محمد بیگی» به فارسی ترجمه کرده است. این کتاب ۱۵۰ صفحه‌ای را انتشارات فصل پنجم منتشر کرده است و به قیمت ۱۵ هزار تومان به فروش می‌رساند.

درباره کتاب

«یکشنبه، یکشنبه خونین» بعد از پیشگفتار مترجم، روزشمار زندگی «جان لنون» و توضیح در مورد این که چرا آثار او برای ترجمه انتخاب شده است به ترانه‌های او می‌پردازد. ۲۰ ترانه مطرح لنون در این کتاب دیده می‌شود. «تصور کن»، «قهرمان طبقه کارگر»، «مادر»، «زن تحقیرشده‌ترین تحقیرشدگان است»، «یکشنبه، یکشنبه خونین»، «کریسمس مبارک»، «قدرت برای مردم»، «خدا»، «چگونه»، «همسر»، «آه عشق من»، «ویکو عزیزم»، «یک روز»، «انگار همه چیز از اول شروع می‌شود»، «نمی‌خواهم با آن رویه‌رو شوم»، «رویا»، «تو را از دست می‌دهم»، «نمی‌خواهم سرباز باشم»، «مرد حسود» و «زمان باقی‌مانده» ترانه‌های این کتاب هستند. اولین نکته‌ای که درباره کتاب می‌توان گفت این است که ترانه‌ها به خوبی دست‌چین شده‌اند. این ترانه‌ها هم آثار مطرح لنون را دربرمی‌گیرند، هم گونه‌های مختلف آثار او را. در این کتاب هم ترانه اجتماعی و اعتراضی می‌بینیم و هم عاشقانه. ترجمه روان و خوشخوان آن در شناساندن جهان‌گیری لنون به مخاطب فارسی‌زبان موفق بوده‌است. حس شاعرانه اما در آن کمرنگ است و به خوبی منتقل نمی‌شود. نکته مثبت دیگر کتاب چاپ متن انگلیسی ترانه در کنار ترجمه فارسی است. اگر قصد آشنایی با ترانه‌های جهان را دارید، این کتاب را از دست ندهید.

چهار دهه پرترنگاری هرمزگان

در «دموت»

گروه هنری //

مدرسه هنری «دموت» با پژوهشی تصویری بر پایه چهار دهه پرترنگاری هرمزگان تحت عنوان «صورت‌ها»، هشتم اسفندماه افتتاح می‌شود. این مجموعه با رویکردی کاملاً مدرن و معاصر فعالیت خود را آغاز می‌کند. مدرسه هنری دموت شامل دو بخش آرت شاپ و آموزشگاه هنرهای تجسمی و گالری هنری می‌باشد.

آصفه رفیعی، مدیر مجموعه هنری دموت در مورد افتتاح این مدرسه هنری می‌گوید: «هنر مدرن تضاد درون جمع

مخاطبان را می‌پذیرد چون به استقلال فکر اهمیت می‌دهد و یگانه هنری ست که نمی‌خواهد به نتیجه برسد».

رفیعی ادامه می‌دهد: «هنر مدرن بیانگر و مقلد نیست ، « این همانی را ثابت نمی‌کند و از مفهوم سازی به دور است .والایی اثر مدرن « لحظه ای از حقیقت را آشکار می‌کند مستقل از این‌که ما آن را بشناسیم یا نه و این لحظه ای ست که فراتر از زیبایی می‌رود .در نتیجه هنر مدرن امری والا ست و ما در برابر امر والا با حقیقتی روبه رو می‌شویم که توانایی درک آن را نخواهیم داشت.

او معتقد است که «دموت با ارج نهادن به جایگاه پیشکسوتان هنرهای تجسمی استان هرمزگان ، نگاهی خاص به جوانان خواهد داشت که با ذهنی خلاق و پویا ، آینده ای روشن را برای هنر استان هرمزگان رقم خواهند زد» .

گفتنی است که این مجموعه با حضور فرح امینی، فاطمه ابولی‌فرد، هادی بانوج، حسن بردال، فرانہ جلالی، سارا حسن‌زاده، بهنام ذاکری، حسن راستین، ایران رحمانی، حامد علیزاده، لاله فلاحتی، احمد کارگران، موسی کمالی، کوروش گرمساری، علیرضا محسنی و منصور نعیمی روز هشتم اسفندماه آغاز به کار می‌کند.